

Iskrena skrušena molitva nevolje uklanja (Meka)

Hatib: dr. Fejsal b. Džemil Gazavi

16. šaban 1441. po Hidžri / 10. april 2020.

Neka je hvala Uzvišenom i Veličanstvenom Allahu, Silnom i Moćnom, Vladaru apsolutnom, Kojem ništa nije slično, naši umovi Njegova svojstva ne mogu pojmiti, uzvišen je od mane svake. Njega hvalimo, Njemu se zahvaljujemo i od Njega oprost tražimo. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Kojem niko nije ravan. Pred Njegovom moći i snagom pokorila su se sva stvorenja, Njegovu veličanstvenost sve što postoji priznaje. Sve što postoji ovisno je o Uzvišenom, svakog trena za Njegovom milošću traga. Neka je uzvišen Gospodar, Koji sve stvara i Koji je nezavisan od bilo čega. Svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov poslanik, neka su na njega Božiji mir i blagoslov, na njegovu porodicu, vrle ashabe, njegove supruge, i sve sljedbenike do Sudnjeg dana.

Cijenjeni vjernici! Savjetujem i vama, a i sebi, da budemo bogobojazni. Budimo bogobojazni u punom smislu te riječi, pokoravajmo se Gospodaru Koji upravlja svime što postoji na nebesima i Zemlji. Pomoć Njegova svima je potrebna, a Njemu ništa ni od koga ne treba. Pokoravajmo se Gospodaru Koji je nebesa bez stupova postavio kao što očima svojim vidite, a po Zemlji nepomična brda pobacao da vas ona ne potresa, i po njoj rasijao svakojaka živa bića. Osjećajmo Njegovo sveprisustvo, povinujmo se Njegovim naredbama, priželjukujmo Njegovo zadovoljstvo, kako bismo pronašli sveopći spas.

Uzvišeni Allah je Svevišnji Gospodar. Njegovo biće je uzvišeno, Njegove osobine su nedostižne, Svemoćni što čini šta hoće. Na Aršu se uzvisio, na način koji dolikuje Njegovoj apsolutnoj veličanstvenosti. Njegovo Prijestolje je iznad nebesa, a On je od stvorenja odvojen, daleko iznad svega stvorenoga. Svevišnji zna sve što stvorenja čine, čuje šta jedni drugima govore, vidi sve ma koliko sitno bilo, ništa se od Njega

sakriti ne može. Uzvišeni drži ono što je na nebu da ne bi palo na Zemlju, osim ako On to dopusti. On je Vječni, sve mimo Njega će nestati. Samo Njemu pripada apsolutna moć i gordost. On je sve stvorio, svemu opskrbu daje, a i svakom biću je životni vijek odredio tako da nijedno biće neće dušu ispustiti sve do suđenog časa i dok predodređenu opskrbu ne potroši.

Smrtni čas je svakom živom biću već određen, ne može se ni za trenutak jedan zaustaviti niti ubrzati, niti iko može ikom opskrbu oteti. Tako je odredio Svevišnji Gospodar, Čije su blagodati ispunile život svakog bića. On određuje kako želi, On je sve kadar učiniti, sve apsolutno vidi, čak i potrebu stvorenja kada ne zatraži znade. On sve apsolutno čuje, i riječi onoga ko se moli. On je Opskrbitelj, daje opskrbu kome On hoće, onoliko koliko hoće, i onda kada On to hoće. Njegove riznice su ispunjene, opskrba u njima ne nestaje, niti se umanjuje. Njegove blagodati nikad se ne mogu prebrojati, Njegovo obilje nikada neće nestati, sve što vidimo životno je ovisno o Njegovoj opskrbi, kao što u Kur'anu stoji: “Na Zemlji nema nijednog živog bića a da ga Allah ne hrani” (Hud, 6). Nakon što se opskrba svim stvorenjima daruje, iz riznica Uzvišenog samo se umanji onoliko koliko se more umanji kad iglicom dohvatimo vode.

Sve na ovom svijetu, nebesa i Zemlja, vidljivo i nevidljivo, meleki i životinje, ljudi i džini, sve što hodi i što leti – sve je stvoreno. Sve što je stvoreno je ovisno, u stalnoj je potrebi za Gospodarom, kako bi uopće egzistiralo. Ni na jedan tren stvorenja ne mogu postojati bez Gospodara, niti ikakvu korist mogu sebi priuštiti ili zlo odvratiti bez Njega, niti mogu živim uopće postati bez Njega, kamoli biti ponovo oživljeni bez Njega. Sve je u Božijim rukama, sve što postoji u stalnoj je potrebi za Njim, kao što stoji u Kur'anu: “O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan” (Fatir, 15); “Reci: ‘Ja ne mogu ni samome sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju.’” (El-A'raf, 188)

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

Uzvišeni Allah je Tvorac, Onaj Koji je sva stvorenja stvorio, i samo On zna njihov tačan broj. Uzvišeni je jedna stvorenja odlikovao nad drugima, po vremenu, mjestu, osobinama ili djelima. Uzvišeni je dao premoć nekim stvorenjima nad drugima, čak neka postadoše podređena drugima, a na kraju svi će se Uzvišenom vratiti na Suđeni čas. Neka je uzvišen Gospodar, Koji sve mudro određuje, na Zemlji i na nebesima, Koji smrt i život daje, opskrbu daruje, prevlast nekima omogućuje, nevolje od ljudi uklanja, skrušene molitve uslišava. Svaka odredba spušta se s neba ili se uzdiže, a sva stvorenja podređena su Njegovoj sveobuhvatnoj moći i dio su Njegove apsolutne vlasti, te nužno podliježu Njegovim odredbama i presudama. Ipak, Uzvišeni je uistinu milostiv i dobar, zna šta se u svakom srcu krije, i daruje Svojim robovima ono što im je bolje, onda kada se najmanje nadaju i na način da ni ne znaju kako im je to u ruke pristiglo. Uzvišen je Gospodar Kojem svaki nevoljnik lice svoje okreće, a samo iskrena vjera u Njega i ponizna molitva upućena Njemu može nevolje ukloniti.

Uzvišeni Gospodar, Čije smo osobine spomenuli, iz Svoje sveobuhvatne mudrosti učinio je život na ovom svijetu testom, nikako vječnim uživanjem i lagodnim boravkom. Milost je od Njega što je odredio da život na ovom svijetu bude težak i ispunjen onim što sreću kvari, kako se stvorenja ne bi odala ovom svijetu, kako se ne bi predala prolaznom životu, zaboravljajući vječni boravak u blagodatima Dženneta i u blizni Gospodara. Uzvišenih ih ka boljem usmjeri iskušenjima, uskrati kako bi im naknadno bolje darovao, život im učini gorkim kako bi slast poslije osjetili. Sve nesreće koje zadese nekoga rezultat su Božijeg određenja, a sve je to u skladu sa Njegovom potpunom mudrošću. Uzvišeni ne stvara nešto što će biti apsolutno zlo u svakom mogućem segmentu, nego sve što stvori nosi u sebi određenu korist i mudrost.

Opća epidemija koja je zadesila cijeli svijet, iako je u suštini test i iskušenje kojim se ljudi opominju, također je dar od Boga. Dokaz je da je Uzvišeni apsolutni Stvoritelj, Gospodar i Upravitelj. Pokazatelj je apsolutnosti Božijeg znanja i veličanstvenosti, moći i prevlasti. Govori nam da Uzvišeni svime upravlja, da je jedino On dostojan

da Mu se ibadet čini, da je apsolutni Gospodar bez Kojeg su stvorenja slabašna i nemoćna.

Ovim iskušenjem otkriva se pravo lice dunjaluka, obnavlja se svijest o dragocjenosti zdravlja, a također je opomena svim ljudima koja osvješćuje one koji su bili nemarni. Ibn Hadžer bilježi: "Jedna od koristi zaraznih bolesti jeste da skрати ljudsku nadu u ovaj prolazni svijet i da počnu efikasnije djelovati, a da se nemarni dozovu sebi, i da se svi bolje počnu pripremati za vječni svijet."

Cijenjeni vjernici! Uzvišeni ukorava ljude, zastrašuje ih raznim čudima kako bi pouku uzeli i kako bi se pokajali, što potvrđuju riječi Uzvišenog: "A čuda šaljemo samo da zastrašimo" (El-Isra, 59).

Zar nećemo mi osjetiti koliko smo ovisni o Gospodaru, zar nećemo pomoć od Njega zatražiti, i na Njega se osloniti u svakom segmentu života.

Šejhul-islam Ibn Tejmijja rekao je: "Od Allahove potpune blagodati prema ljudima jeste i to što ih povremeno stavlja na iskušenja i određuje im nedaće, što ih navodi na to da okrenu svoja lice isključivo Njemu. Tako Mu se oni počnu obraćati iskreno, samo od Njega iskreno spas traže. Njihova srca počnu se ponovo vezivati za Allaha, isključivo na Njega se oslanjati, počnu od Njega oprost često tražiti, zbog čega počinju osjećati ljepotu i slast vjere. Također se u potpunosti odriču svakog oblika krivovjerja, što je itekako važnije od uklanjanja bilo koje nedaće ili ukidanja bilo kojeg iskušenja."

Slično tome Ibn Kajjim navodi: "Kada ne bi Uzvišeni život ljudi korigovao prijekim lijekom, iskušenjima i nevoljama – oni bi nepravdu sijali, osilili bi se i bahato bi odbijali naređeno. Kada Uzvišeni želi dobro nekom vjerniku, dadne mu da iskusi prijeki lijek, da doživi neku nesreću ili nevolju, što će izliječiti neke njegove kobne mahane. Time vjernik postane spreman da se izdigne na najviši stepen, da se iskreno klanja Allahu, i da na takav način zavrijedi najbolju nagradu – da će biti u blizini Gospodara i vidjeti Ga na onom svijetu."

Tako i mi vidimo da kada dođu opomene, kada nevolje mrak kao u mrkloj noći nam donesu, kada iskušenja postaju sve teža i teža – čovjek počinje jasnije vidjeti i razborito razmišljati. Tada shvata da se udaljio od Gospodara, da nije doslovno obavljao svoje dužnosti, da se ogriješio o sebe, zbog čega je u prijekoju potrebi za milošću svoga Gospodara. U srcu počinje osjećati žudnju da bude od onih koji će doživjeti sreću poslije koje svaka tegoba nestaje. Dozove se pameti, zavrne rukave, počne zbrajati minute i otkucaje, kako više ne bi propustio nijedan tren a da ga ne iskoristi u pokornosti Allahu. Neka je uzvišen Onaj Koji je darovao da se cijelo čovječanstvo probudi iz dubokog sna ovim teškim iskušenjem, koje je ljudima pokvarilo volju i učinilo im život težim, zbog čega se probudiše i dozvaše sebi oni koji od iskušenja pouku uzimaju. Nakon što se probudismo, potrebno je i da razmislimo o svemu, preispitamo svoja djela i zatražimo oprost od Uzvišenog. Razuman je onaj koji pouku uzme iz iskušenja, korist pronade u svakom savjetu; onaj koji je uvijek svjestan opće prisutnosti Božijih blagodati i koji se plaši polaganja računa pred Njim. Tako se Allahova milost priziva pokornošću i dosljednim slijedenjem Njegove upute, dok se od nevolja štiti bogobojaznošću. Upravo na ovakav način iskupljuje se za raniji nemar. Neka nas Uzvišeni sačuva nemarnosti naspram vjere, zaluđenosti dunjalukom i oholog nijekanja blagodati!

Nešto što izaziva tugu i brigu, nakon čuđenja i zapanjenosti, jeste zapažanje da velika iskušenja, poput ratova i tragedija, epidemije i nestašice, ne izazivaju u srcima nekih ljudi bilo kakav osjećaj ili potrebu da se pokaju, da skrušeno lice Gospodaru okrenu. Naprotiv, oni nastavljaju živjeti ravnodušno, grijeh čine s užitkom, a od Pravog puta samo se još više udaljavaju. Upravo se ponašaju onako kako nam Uzvišeni kazuje o pripadnicima ranijih naroda: “A koliko ima znamenja na nebesima i na Zemlji pored kojih prolaze, od kojih oni glave okreću!” (Jusuf, 105). Također nam kazuje: “A poslanike smo i narodima prije tebe slali i neimaštinom i bolešću ih kažnjavali ne bi li poslušni postali. Trebalo je da su poslušni postali kad bi im kazna Naša došla! Ali, srca njihova su ostala tvrda, a šejtan im je lijepim prikazivao ono što su radili.” (El-

En'am, 42–43); "Zar oni ne vide da svake godine jedanput ili dva puta u iskušenje padaju, pa opet, nit' se kaju nit' se opamećuju." (Et-Tevba, 126)

Koliko li nas samo nedaća zadesi, a kako samo malo pouku uzimamo! Ako čovjek neće pouku uzeti u vremenu iskušenja i nesreća, kada će onda?! Ako se ne vrati vjeri u vremenu teških nesreća i velikih tragedija, kada će onda okrenuti lice Gospodaru, pokajati se i početi se moliti?!

Neki se ponašaju upravo kao što je pjesnik dočarao:

*Drug tvoj mi kazuje da spavaš dugo,
a i kada se probudiš da budan nisi.*

Jasno se može vidjeti da ljudi daju sve od sebe da ih ne snađe nekakva tjelesna bolest, puno pažnje pridaju tjelesnom zdravlju i izgledu. To je nešto što je urođeno u nama, nije mahana, štaviše, vjerske upute podstiču nas da tako postupamo, što je dokaz sveobuhvatnosti vjere islama. Ali je problem kada čovjek posveti svu svoju pažnju tome, zanemarujući važniji segment zdravlja, ne obraćajući pažnju na nefizičke bolesti od kojih mogu oboljeti srce i duša. Ove bolesti mogu biti smrtonosne ili hronične, dok bolesnik apsolutno ne pridaje nikakvu pažnju tome, niti mu je to uopće na umu, kamoli da počne tražiti lijek i nastoji se izliječiti kako bi krajnje ozdravio.

Poštovani vjernici! U vremenima epidemija i teških nesreća, vjernik osjeća u srcu veličanstvenost Svevišnjeg Stvoritelja i počinje se oslanjati na Silnog i Mudrog. Sva srca su podređena volji Sveznajućeg Gospodara, Koji je jedino savršen, bez ikakve mane ili nedostatka. Ko svoje lice isključivo Njemu okrene, pronašao je pravi put; a ko se počne obraćati nekome drugome, lijek neće dobiti. U ovakvim alarmantnim situacijama, važno je da se poduzme svaka mjera iz predostrožnosti, da se na svaki način pokušamo zaštititi, da ispoštujemo sve medicinske upute, kako bismo zaštitili sebe i druge od ove zarazne bolesti. Ipak, dužnost je također da ne zaboravimo ono što se od nas zahtijeva u ovakvim vremenima i situacijama, tj. da dobro razmislimo o svemu oko nas. Jer, kao što pjesnik kaže:

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Kada je osoba razumom obdarena,

u svemu pouka može biti pronađena.

Tako da je sada prava prilika da o svemu dobro razmislimo i da pažljivo stvarima pristupimo, pridajući veliki značaj tome šta je čovjek pripremio za Obećani dan, kada će stati pred svojim Gospodarom. Također je ovo prilika da čovjek razmisli o svakodnevnim obavezama koje izvršava, o onome što mu je pažnju zaokupiralo i o vezama s ljudima koje održava i njeguje, tako da može ponovo poredati prioritete, kako bi na najbolji način iskoristio svoje vrijeme.

Poštovani vjernici! Pandemija koja je ovih dana zadesila svijet razlog je više da budemo samilosni, saosjećajni i da jedni drugima pomažemo. Pravi vjernik nosi dobro i samilost u srcu prema svim ljudima, boli ga kada ih nedaća zadesi i nastoji im pružiti pomoć. Svaka bolest koja zadesi drugoga, mogla je i nas; svako iskušenje koje je zadesilo drugoga, moglo je i nas. Vjernik iskreno želi ozdravljenje i olakšanje svima, kao što im i priželjkuje uspjeh na ovom i onom svijetu, moleći Gospodara iskreno da podari ozdravljenje svakom bolesniku, olakšanje svakom iskušanom, te da sve ljude sačuva od novih iskušenja.

Vjernik u ovakvim okolnostima nastoji da bude od koristi drugim ljudima, čini sve što zna da bi moglo pomoći drugima, što brže i bez lijenosti, nastojeći tako da im pomogne na svaki način koji je vjerom dopušten. Upravo se ovo može razumjeti iz riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ko može da svome bratu pomogne na bilo kakav način, neka to uradi." (Muslim) Najbolji među ljudima jesu oni koji drugim ljudima najviše pomažu. Svakim dobrim djelom učinjenim nekome zavređuje se nagrada. Uklanjanje nedaće od drugih, društveno se solidarizirati, nastojati unijeti sreću u srca ljudi – to su djela koja predstavljaju najplemenitiji oblik ibadeta za koja će biti darovana velika nagrada. Radi toga, solidarišimo se u činjenju dobra, nastojeći da uvijek dobro činimo i iz želje da dobijemo veliku nagradu.

Poštovani vjernici! Kao što je musliman dužan da ne prenosi glasine i neprovjerene vijesti koje narušavaju društveni mir, također bi trebao nastojati da širi pozitivne

vijesti među ljudima, da unosi optimizam koji donosi spokoj i duševni mir, a naknadno i sigurnost iz koje proizlazi želja za radom. Vjernik, također, nastoji biti prvi koji nagovještava dolazeće dobro, prognozira da će se rješenje uskoro pojaviti, da nastoji umanjiti nemir drugih, saslušati njihove brige i nastojati uliti sigurnost u njihova srca. U ovakvim okolnostima, kada su se nad društvom nadvili oblaci brige i nemira, psihološka podrška i podizanje ambicije ljudi predstavljaju veoma važan faktor u procesu liječenja fizičkih bolesti i povreda. Radi toga neka nam sada budu ove riječi iz Poslanikovog hadisa moto: “Govorite ljudima radosne vijesti, nemojte ih strašiti; nastojte olakšati drugima, a ne otežati.”

Ono što dolazi nama je nepoznato, nije u našoj moći proniknuti u svijet gajba, što nije razlog da živimo u strahu i panici, u nesigurnosti i pesimizmu, bojeći se stalno onoga što će nam novi dan donijeti. Kada pomislimo na budućnost, odmah se oneraspoložimo, obuzmu nas brige i loše misli, bojimo se i strepimo od onoga šta nas sutra čeka i kakve nas sve iskušenja i opasnosti vrebaju.

Suprotno tome, vjernik bi trebao da bude stamen, da postojano živi i sa sigurnošću vjeruje, da ga ništa ne može poljuljati. On živi svoj život spokojno, smireno i zadovoljno znajući da će biti onako kako je Uzvišeni odredio, da se ne može ništa ispriječiti Allahovoj volji i da će se dogoditi upravo onako kako je On odredio.

Vjernik čvrsto vjeruje da ono što ga je zadesilo, nije ga moglo mimoići, a ono što ga mimoišlo, nije ga moglo zadesiti. Zna da se utočište može pronaći isključivo u Allahovom okrilju, a da on treba da se strpi i osloni na Živog i Vječnog, uz šta je potrebno poduzeti potrebne mjere. Također, vjernik itekako obraća pažnju na to da se ne ljuti i da se ne suprotstavlja odredbama Uzvišenog iskazujući nezadovoljstvo na taj način.

U vezi s tim Abdullah b. Mesud rekao je: “Da uzmem u ruci žeravicu, čvrsto je držim u stisnutoj šaci sve dok ne ohladi, draže mi je nego da, nakon što se desi nešto što je Uzvišeni odredio, kažem: ‘Kamo sreće da se to nije desilo.’”

Kako bi vjerniku bilo lakše, kada ga zadesi nevolja, trebao bi se prisjetiti riječi Uzvišenog: “Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas” (El-Bekara, 216). Neka, uz to, nastoji iskoristiti svoje vrijeme dok boravi u kući, upotrebljavajući korisne sadržaje koji će mu ispuniti dan, edukovati i opće znanje prošiti, što će biti način da stekne nova iskustva, pronade pravi način da iskoristi slobodno vrijeme i svoje misli usmjeri na nešto drugo, umjesto da razmišlja o onome što se neće dogoditi ili šta bi moglo biti da je nešto drugačije bilo.

Cijenjeni vjernici! Uzvišeni Allah, Koji je odredio da se ova bolest pojavi, dozvolivši da se proširi na veliko područje, može da podari rješenje i lijek. Zato potražimo zaštitu tamo gdje se uvijek može pronaći, podignimo neprobojni štit, tako što ćemo početi spominjati Allahovo ime, Njemu dovu upućivati i od Njega oprost tražiti. Uzdajmo se isključivo u Allaha, vjerujemo u Njegovu pomoć, ponizno Mu se obratimo, pokažimo koliko smo slabi, nemoćni i uolikoj smo potrebi za Njim. Imajmo povjerenje u Allaha, srca svoja vezujemo za Njegovo određenje, sva nadanja i snove prepustimo Njemu, sve svoje brige izložimo pred Njim, prihvativši ono što je odredio, tražeći da nas On zaštiti od onoga što je bilo i što će biti. Često učimo zikr i dove, jer najbolje što možemo činiti u vrijeme epidemija jeste tražiti oprost i moliti se, strpjeti se i iskreno tražiti utočište kod Stvoritelja nebesa i Zemlje.

Iskušenje kojem svjedočimo i koje proživljavamo nije prvo iskušenje koje mi kao ljudi doživljavamo i koje historija pamti. Historija pamti da je mnogo surovih nevolja zadesilo čovječanstvo prije ovoga. I ovo teško vrijeme će proći, uz Allahovo dopuštenje, kao što je prošlo sve što je ranije bilo. Ali, pravo pitanje je kakvi ćemo mi biti kada ovo prođe i nestane?!

Vrijedni savjeti i emotivne riječi koje su učenjaci ummeta u prošlim stoljećima davali svojim savremenima i dalje odzvanjaju, plodovi su im vidljivi oko nas i još uvijek diraju u srca vjernika izazivajući snažne emocije. Oni su govorili: “O vjernici, pokajte se! Pokajte se prije nego što nas smrt pokosi. Vratite se vjeri prije nego što se dove prestanu primati.”

Dozovimo se sebi, u teškom vremenu se nalazimo. Shvatimo da je dunjaluk mjesto razmjene i traženja koristi, da je to život u kojem tražimo savjet i od nesreća se sklanjamo. Dunjaluk je ljetna noć koja brzo svane, snaga je ljetna kiša, prilika je kratak san, zdravlje je gost prolazni, osjećaj premoći je suh list. Što prije krenimo, vremena nestaje! Pazimo se da vrijeme iskušenja dugim doživimo, da nam dosadi da se molimo. Iskušenje je test pravi, a strpljenje i dova je odgovor jedini.

Nemojmo izgubiti u Allaha nadu, čak kada se iskušenje odulji, jer da nije nevolja, na ahiret bismo praznih ruku došli. Kada bismo mogli sada vidjeti šta nas čeka, drago bi nam bilo da budemo iskušani, kao što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nagovijestio: “Na Sudnjem danu će oni koji nisu bili iskušavani, kada ugledaju kakvu nagradu dobivaju oni koji su nevoljama često bili, poželjeti da im je na dunjaluku koža bila oštricama s leđa trgana.” (Tirmizi) Radi toga lijepo se ponašajmo u prisustvu iskušenja, jer je to gost koji će kratko boraviti, zato što je Allah milostiv Gospodar.

Donesimo salavat i selam na našeg Poslanika koji je stalno održavao vezu s Gospodarom, te koji bi od nevolja i briga tražio utočište u namazu. On bi govorio kada bi se nedaća pojavila: “La ilahe illallahul-Azimul-Halimu, la ilahe illallahu Rabbul-Aršil-azimi, la ilahe illallahu Rabbus-semavati ve Rabbul-erdi ve Rabbul-Aršil-kerim! – Nema boga osim Allaha, Uzvišenog i Blagog! Nema boga osim Allaha, Gospodara Arša veličanstvenog! Nema boga osim Allaha, Gospodara nebesa, Gospodara Zemlje, i Gospodara Arša plemenitog!” Uzmimo ga uzorom sebi, živimo shodno onome u šta nas je pozivao.

Također se odazovimo naredbi Uzvišenog: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56). Bože, blagoslovi Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si blagoslovio Ibrahima i rod Ibrahimov. Bože moj, obaspi blagodatima Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si obasuo blagodatima Ibrahima i rod Ibrahimov.

Gospodaru naš, oprosti nam naše grijehе i smiluj nam se, Ti si, uistinu, najveće milosti. Nema boga osim Allaha, neka je slavan i uzvišen. Gospodaru, nepravedni

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

prema sebi smo bili, i ako nam Ti ne oprostiš i ne smiluješ se, sigurno ćemo završiti u propasti. Gospodar naš, podari nam zaštitu od nedaće svake i lijek protiv bolesti ove. Zaštiti nam vjeru našu, zaštiti nas na dunjaluku i ahiretu. Uzvišeni, zaštiti nas Svojim sveprisutnim znanjem, smiluj nam se iako nas uvijek možeš kazniti, nemoj nas uništiti kada se u Tebe uzdamo i nadu za Tebe vežemo. Uzvišeni Allahu, u Tebi tražimo zaštitu od svega što nam drago nije, Tebe molimo da nas sačuvaš od svakog zla. Gospodaru naš, učini da ova epidemija nestane, zaštiti nas od ove bolesti, spasi nas od iskušenja. Uslišaj nam dove naše iz Svoje samilosti i darežljivosti, uistinu Ti sve možeš narediti.

Uzvišeni Allahu, sačuvaj nas od svake bolesti zarazne i raširene, zaštiti nas od nesreća koje sve zahvataju. Gospodaru, podari da ova teška vremena nestanu, spusti milost Svoju na robove Svoje, smiluj im se, uslišaj njihove vapaje. Uzvišeni, nemoj nas uništiti zbog grijeha naših, niti zbog ružnih djela maloumnih među nama. Uzvišeni, podari nam zdravlje, sačuvaj nam čula naša, Ti si uistinu jedini Gospodar. Uzvišeni, podari zdravlje bolesnima, izlaz iskušanima, budi snaga potlačenima, jer Ti si Milostivi, Samilosni. Uzvišeni, kao što je odredba Tvoja glasila da se ova bolest pojavi, neka milost Tvoja bude razlog da nestane. Gospodaru, sačuvaj nas od svih nesreća, svih bolesti i svakojakih iskušenja.

